Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 595/2004**

2004 m. kovo 30 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1788/2003, nustatančio mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje, taikymo taisykles

(OL L 94, 2004 3 31, p. 22)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1468/2006 2006 m. spalio 4 d.	L 274	6	2006 10 5
►M2	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1913/2006 2006 m. gruodžio 20 d.	L 365	52	2006 12 21
►M3	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 228/2008 2008 m. kovo 13 d.	L 70	7	2008 3 14
►M4	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 258/2009 2009 m. kovo 26 d.	L 81	19	2009 3 27

pataisytas:

►C1 Klaidų ištaisymas, OL L 204, 2007 8 4, p. 26 (595/2004)

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 595/2004

2004 m. kovo 30 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1788/2003, nustatančio mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje, taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1788/2003, nustatantį mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje ([1]), ypač į jo 24 straipsnį,

kadangi:

(1) Remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1788/2003, mokesčio pieno ir pieno produktų sektoriuje nustatymo schemos taikymas buvo pratęstas dar vienuolikai tolimesnių 12 mėnesių laikotarpių nuo 2004 m. balandžio 1 dienos. Kad būtų atsižvelgta į naujas to reglamento nuostatas, turėtų būti nustatytos išsamios taisyklės. Į šias išsamias taisykles iš esmės turėtų būti įtrauktos 2001 m. liepos 9 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1392/2001, kuriame nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3950/92, nustatančio papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje ([2]) įgyvendinimo taisyklės, nuostatos. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1392/2001 turėtų būti panaikintas.

(2) ►C1 Taisyklės turėtų būti nustatytos taip, kad būtų galima išskirstyti kiekvienos valstybės narės nacionalinius referencinius kiekius ◄ į skirtus pristatymui ir pardavimui tiesiogiai vartoti. Tuo tikslu valstybės narės turėtų atsižvelgti į Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 5 straipsnio f ir g dalyse pateiktų sąvokų „pristatymas“ ir „pardavimas tiesiogiai vartoti“ naujus apibrėžimus. Jos turėtų apie tai pranešti tiems gamintojams, kuriems turės įtakos šie nauji apibrėžimai.

(3) Šiame reglamente taip pat turėtų būti nurodyti papildomi veiksniai, būtini siekiant galutinai apskaičiuoti už pristatymą ir tiesioginius pardavimus sumokamą mokestį, įvesti priemones, kurios užtikrintų, kad valstybė narė laiku sumokėtų mokestį Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriui, ir galų gale, nustatyti tikrinimo taisykles, užtikrinančias, kad įmokos mokant mokestį būtų teisingai surinktos.

(4) Turėtų būti nurodyta, kaip turi būti atsižvelgiama į pieno riebumą rengiant galutinę ataskaitą apie pristatyto pieno kiekius. Reikalingos specialios nuostatos tiems atvejams, kai pristatymo referenciniai kiekiai keičiami arba kai referenciniai kiekiai skiriami iš nacionalinio rezervo.

(5) Kadangi Reglamentu (EB) Nr. 1788/2003 kiekvienai valstybei narei nustatytas referencinis riebumas, kai būtina, turėtų būti nustatytos individualių referencinių kiekių tikslinimo taisyklės.

(6) Labai svarbu, kad būtų tikrinamas ir supirkėjų bei gamintojų perduotų duomenų tikslumas, ir būtų užtikrinta, kad mokesčio našta iš tikrųjų tektų gamintojams, atsakingiems už nacionalinių referencinių kiekių viršijimą. Tuo tikslu valstybėms narėms turėtų tekti didesnis vaidmuo užtikrinant kontrolės ir baudų taikymo procedūras, kurias joms reikia įvesti siekiant užtikrinti, kad

([1]) OL L 270, 2003 10 21, p. 123.
([2]) OL J 187, 2001 7 10, p. 19.

▼B

įmokos mokant mokestį būtų surenkamos teisingai. Visų pirma valstybės narės atlikusios rizikos įvertinimą turėtų parengti kiekvieno 12 mėnesių laikotarpio nacionalinį kontrolės planą, bei turėtų vykdyti ūkių, transporto ir supirkėjų lygmens kontrolę siekiant, kad būtų užkirstas kelias galimiems nusižengimams ir sukčiavimams. Taip pat būtina nurodyti galutinius terminus ir tikrinimų skaičių, kurie būtini siekiant, kad darbas būtų atliktas per nustatytą laikotarpį, ir kad visos susijusios šalys laikytųsi susitarimų. Taip pat būtina įvesti baudas tuomet, kai šių pagrindinių reikalavimų nesilaikoma.

(7) Taip pat valstybės narės turi patvirtinti savo teritorijoje veikiančius supirkėjus ir nustatyti išsamias taisykles tiems atvejams, kai supirkėjai nesilaiko šio reglamento nuostatų.

(8) Informacijos Komisijai perdavimui tenka svarbus vaidmuo administruojant šią schemą, todėl ji turėtų būti gaunama dažniau. Esminę reikšmę Komisijai administruojant šią schemą turi pranešimai apie pristatymų ir pardavimų tiesiogiai vartoti pasiskirstymą bei atsakymai į kasmetinį klausimyną. Nustatytų terminų laikymasis taip pat prisideda prie efektyvios administracinės veiklos. Komisijai taip pat yra tikslinga turėti išsamią informaciją apie įgyvendinimo procesą nacionaliniu lygiu, kad ji daugiau žinotų apie įvairias valstybėse narėse naudojamas sistemas.

(9) Šis reglamentas turėtų būti pradėtas taikyti nuo tos pačios dienos kaip ir Reglamentas (EB) Nr. 1788/2003.

(10) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Pieno ir pieno produktų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

Reglamente nustatomos išsamios Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 taikymo taisyklės paskirstant nacionalinį referencinį kiekį pristatymams ir pardavimams tiesiogiai vartoti, apskaičiuojant ir sumokant mokestį, kontrolės priemones ir pranešimus iš valstybių narių.

2 straipsnis

Nacionalinio referencinio kiekio paskirstymas pristatymams ir pardavimams tiesiogiai vartoti

Kiekvienais metais gavusi ►M4 25 straipsnyje ◄ nurodytus pranešimus Komisija paskirsto kiekvienai valstybei narei Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 I priede nustatytus nacionalinius referencinius kiekius pristatymams ir pardavimams tiesiogiai vartoti, kaip numatyta to reglamento 1 straipsnio 2 dalyje.

Paskirstymas bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Keitimai

Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 6 straipsnio 2 dalyje nurodyti keitimai gali būti laikini arba nuolatiniai.

▼B

Individualių referencinių kiekių laikini pakeitimai yra tuomet, kai gamintojas prašo, kad pieno kiekis būtų pakeistas iš vienos rūšies referencinio kiekio į kitą konkrečiam 12 mėnesių laikotarpiui.

Nuolatiniai pakeitimai yra tuomet, kai gamintojas prašo, kad pieno kiekis būtų pakeistas iš vienos rūšies referencinio kiekio į kitą 12 mėnesių laikotarpiui ir toliau kitiems 12 mėnesių laikotarpiams.

4 straipsnis

Informacija apie naujus pristatymų ir pardavimų tiesiogiai vartoti apibrėžimus

1. Valstybės narės praneša susijusiems gamintojams apie naujus sąvokų „pristatymai“ ir „pardavimai tiesiogiai vartoti“ apibrėžimus, kurie įvesti Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 5 straipsnio f ir g punktais.

2. Galutinis vienos rūšies referencinio kiekio pakeitimas kitu dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų apibrėžimų atliekamas gamintojo prašymu kaip numatyta Reglamento Nr. 1788/2003 6 straipsnio 2 dalyje.

5 straipsnis

Pranešimas apie individualius referencinius kiekius

Valstybės narės praneša gamintojams apie kiekvieną individualių referencinių kiekių nustatymą ar tikslinimą jų manymu tinkamiausia forma, kuri galėtų užtikrinti, kad gamintojai žinos apie nustatytą referencinį kiekį.

II SKYRIUS

MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS

I SKIRSNIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

6 straipsnis

Mokesčio apskaičiavimo metodas

Apskaičiuojant mokestį bus atsižvelgiama į pieną ar pieno produktus, parduodamus kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 5 straipsnio h punkte, tuo momentu, kai jie išvežami iš bet kurio valstybės narės teritorijoje esančio ūkio arba naudojami ūkyje komercinėms reikmėms.

Kai pienas ar pieno produktai išvežami iš ūkio tam, kad būtų sunaikinti, kai taikomos valstybės narės kompetentingos institucijos sprendimu nustatytos sanitarinės priemonės, šie produktų kiekiai nebus vertinami kaip skirti pristatymui ar pardavimui tiesiogiai vartoti.

Pienas, kuris išvežamas iš ūkio siekiant jį apdoroti ar perdirbti pagal sutartis, bus laikomas skirtu pristatymui.

7 straipsnis

Individualaus referencionio riebumo pakeitimai

1. Jei iš nacionalinio rezervo skiriamos papildomi referenciniai kiekiai, Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 9 straipsnyje minimas referencinis riebumas nekinta.

▼B

2. Jei pristatymų referencinis kiekis yra padidinamas arba nustatomas remiantis Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 6 straipsnio 2 dalyje numatytais referencinio kiekio pakeitimais, su pakeistu pristatymų referenciniu kiekiu susietas referencinis riebumas yra lygus 3,8 %.

Tačiau su pristatymų referenciniu kiekiu susietas referencinis riebumas lieka nepakitęs, jei gamintojas jį pagrindžia kompetentingai institucijai priimtinu būdu.

3. ►C1 Tais atvejais, kurie numatyti Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 16 ir 17 straipsniuose bei 18 straipsnio 1 dalies d, e ir f punktuose, referencinis riebumas perduodamas kartu su referenciniu kiekiu, su kuriuo yra susijęs. ◄

4. Tais atvejais, kurie numatyti Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 18 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, bendras su nustatytu arba perduotu referenciniu kiekiu susietas referencinis riebumas nedidinamas lyginant su perduotais kiekiais. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 6 straipsnio 5 dalies, paskirstyti arba perduoti skirtas pieno kiekis gali būti perskaičiuotas remiantis duotuoju referenciniu riebumu arba, atvirkščiai, referencinis riebumas gali būti perskaičiuotas remiantis duotuoju pieno kiekiu.

5. Šio straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje bei 3 ir 4 dalyse įvardytais atvejais gautas ►C1 referencinis riebumas yra lygus svertiniam pradinio ir perduoto arba pakeisto referencinio kiekio referencinio riebumo vidurkiui. ◄

6. Gamintojų, kurių visas referencinis kiekis yra iš nacionalinio rezervo ir kurie pradėjo gamybą po 2004 m. balandžio 1 d., referencinis riebumas yra lygus ►C1 Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 II priede nustatytam nacionaliniam referenciniam riebumui. ◄

2 SKIRSNIS

PRISTATYMAI

8 straipsnis

Ataskaita apie pristatymus

1. Baigiantis kiekvienam 12 mėnesių laikotarpiui, supirkėjai parengia ataskaitą, kurioje bent jau nurodomas kiekvieno gamintojo per šį laikotarpį pristatytas pieno kiekis bei jo riebumas.

Keliamaisiais metais pieno kiekis mažinamas vasario ir kovo mėnesiais pristatyto kiekio 1/60 dalimi.

2. Kasmet iki gegužės 15 d. supirkėjai valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytų apibendrintų duomenų ataskaitą, kurioje nurodomas bent jau bendras jiems pristatyto pieno kiekis bei vidutinis riebumas ir, jei to reikalaujama valstybės narės sprendimu, kiekvieno gamintojo referencinis kiekis ir referencinis riebumas, pagal 10 straipsnio 1 dalies nuostatas pakoreguoti pieno kiekiai, šių gamintojų individualių referencinių kiekių bei pakoreguotų pieno kiekių suma ir šių gamintojų produkcijos vidutinis riebumas.

Prireikus supirkėjai pareiškia, kad atitinkamu laikotarpiu pienas jiems nebuvo pristatytas.

3. Valstybė narė reikalaus, kad šio straipsnio 2 dalyje nustatyto termino nesilaikantys supirkėjai už kiekvieną uždelstą kalendorinę dieną sumokėtų sumą, lygią mokesčiui, mokamam 0,01 % viršijus jiems pristatyto pieno kiekius. Kai šie kiekiai nebuvo pranešti ir dėl to nėra žinomi, juos įvertina kompetentinga institucija. Ši suma negali būti mažesnė nei 100 eurų ir didesnė nei 100 000 eurų.

▼M1

4. Jeigu ataskaita nepateikiama iki birželio 15 d., valstybės narės per 15 darbo dienų supirkėjui pateikia oficialų įspėjimą, raginantį pateikti tokią deklaraciją per 15 dienų. Jeigu ataskaita nepateikiama iki to termino pabaigos, valstybės narės panaikina patvirtinimą arba reikalauja sumokėti sumą, proporcingą atitinkamam pieno kiekiui ir atsižvelgiant į nusižengimo sunkumą.

3 dalis toliau taikoma per įspėjimo terminą.

▼B

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytos nuobaudos netaikomos, jei valstybė narė pripažįsta *force majeure* atvejį arba nustato, kad pažeidimas buvo padarytas netyčia ar dėl neatsargumo, arba jei pažeidimas neturi didelio poveikio galiojančiai tvarkai ar tikrinimų veiksmingumui.

9 straipsnis

Su individualia kvota susieto riebumo tikslinimas

1. Taikant Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 9 straipsnio 5 dalį valstybės narės iki kiekvienų metų liepos 1 dienos užfiksuoja bet kokį nacionalinio referencinio riebumo perviršį už 12 mėnesių laikotarpį, kuris baigiasi tų metų kovo 31 dieną.

2. ►C1 Individualus referencinis riebumas tikslinamas taikant tokį patį koeficientą visiems gamintojams, kad kiekvienoje valstybėje narėje svertinis individualių referencinių kiekių riebumo vidurkis neviršytų Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 II priede nurodyto referencinio riebumo daugiau kaip 0,1 gramo viename kilograme. ◄ Apie patikslinimą gamintojams pranešama iki rugpjūčio 1 dienos. ►C1 Šis patikslinimas taikomas nuo 12 mėnesių laikotarpio, prasidedančio tų metų balandžio 1 dieną. ◄

10 straipsnis

Referencinio ir faktinio riebumo palyginimas

1. ►C1 Tam, kad kiekvienas gamintojas galėtų parengti šio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje ir ◄ Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą ataskaitą, vidutinis gamintojo pristatyto pieno riebumas palyginamas su individualiu referenciniu riebumu,, nurodytu to reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

▼M4

Jei nustatomas teigiamas skirtumas, pristatyto pieno kiekis didinamas 0,09 % už kiekvieną 0,1 gramą papildomų riebalų viename kilograme pieno.

▼B

Jei nustatomas neigiamas skirtumas, pristatyto pieno kiekis mažinamas 0,18 % už kiekvieną 0,1 gramą trūkstamų riebalų viename kilograme pieno.

▼M1

Kai, taikant trečią pastraipą, gamintojo pristatytas pakoreguotas pieno kiekis yra mažesnis kaip 75 % faktiškai pristatyto pieno kiekio, o gamintojo individualus referencinis pieno riebumas viršija 4,5 %, ataskaita parengiama pagrindu taikant 75 % faktiškai pristatyto pieno kiekio.

▼M4

Jei pristatomo pieno kiekis yra skaičiuojamas litrais, patikslintas pristatyto pieno kiekis dauginamas iš koeficiento 0,971.

2. Valstybės narės patikslina pristatyto pieno kiekį nacionaliniu lygmeniu, kaip numatyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 ([1]) 80 straipsnio 1 dalyje.

▼B

3 SKIRSNIS

TIESIOGINIAI PARDAVIMAI

11 straipsnis

Pardavimų tiesiogiai vartoti deklaracijos

1. Baigiantis kiekvienam 12 mėnesių laikotarpiui, kiekvienas gamintojas parengia deklaraciją, kurioje pagal produktus sumuojami pardavimai tiesiogiai vartoti.

Keliamaisiais metais parduoto pieno arba pieno ekvivalento kiekis mažinamas vasario ir kovo mėnesiais tiesiogiai parduotų kiekių 1/60 dalimi arba dvylikos mėnesių laikotarpiu tiesiogiai parduotų kiekių 1/366 dalimi.

2. Kasmet iki gegužės 15 d. gamintojai pateikia 1 dalyje nurodytas deklaracijas valstybės narės kompetentingai institucijai.

Valstybės narės gali reikalauti, jog gamintojai, turintys pardavimo tiesiogiai vartoti referencinį kiekį, pareikštų, kad atitinkamu laikotarpiu jie nepardavė ar neperdavė pieno ar kitų pieno produktų, jei taip yra iš tikrųjų.

3. Valstybės narės reikalauja, kad šio straipsnio 2 dalyje nurodyto termino nesilaikantys gamintojai už kiekvieną uždelstą kalendorinę dieną sumokėtų sumą, kuri yra lygi mokesčiui, mokamam 0,01 % viršijus jų paradavimo tiesiogiai vartoti referencinį kiekį. Ši suma negali būti mažesnė nei 100 eurų ir didesnė nei 1 000 eurų.

►C1 Kai viršijamas ir nacionalinis pardavimų tiesiogiai vartoti referencinis kiekis, savo referencinį kiekį viršiję gamintojai taip pat moka mokestį, paskaičiuotą už visą viršytą kiekį, ◄ ir jiems negali būti paskirstomi nepanaudoti kiekiai, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 12 straipsnio 1 dalyje.

Jei gamintojai pateikia neteisingas deklaracijas, valstybė narė, atsižvelgdama į pieno kiekį ir pažeidimo rimtumą, reikalauja sumokėti sumą, kuri neviršytų maksimalios sumos, lygios teoriniam mokesčiui, taikytinam pieno kiekiui, gautam ištaisius klaidą, padaugintam iš 1,5.

▼M1

4. Jeigu ataskaita nepateikiama iki birželio 15 d., valstybės narės per 15 darbo dienų gamintojui pateikia oficialų įspėjimą, raginantį pateikti deklaraciją per 15 dienų. Jeigu ataskaita nepateikiama iki to termino pabaigos, to gamintojo pardavimo tiesiogiai vartoti referencinis kiekis patenka į nacionalinį rezervą. Per įspėjimo laikotarpį toliau taikoma šio straipsnio 3 dalies pirma pastraipa.;

▼B

5. 3 ir 4 dalyse nurodytos nuobaudos netaikomos, jei valstybė narė pripažįsta *force majeure* atvejį arba nustato, kad pažeidimas buvo padarytas netyčia ar dėl neatsargumo, arba jei pažeidimas neturi didelio poveikio galiojančiai tvarkai ar tikrinimų veiksmingumui.

([1]) OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

▼B

12 straipsnis

Ekvivalentai

1. Kai realizuojamas ne pienas, o kiti pieno produktai, valstybės narės nustato, kiek pieno buvo suvartota jiems pagaminti. Tam taikomos šios ekvivalentiškumo formulės:

a) 1 kg grietinėlės = 0, 263 kg pieno x grietinėlės riebumo %, išreikšto masės vienetais;

b) 1 kg sviesto = 22, 5 kg pieno;

Realizuojamų sūrių ir visų kitų pieno produktų ekvivalentus valstybės narės nustato visų pirma atsižvelgdamos į konkrečios rūšies sūrio arba kitų produktų sausųjų medžiagų kiekį ir riebumą.

Jei gamintojas kompetentingai institucijai priimtinu būdu gali įrodyti, koks pieno kiekis iš tikrųjų buvo suvartotas gaminant konkrečius produktus, valstybė narė remiasi šiuo įrodymu, o ne pirmame ir antrame papunktyje minėtais ekvivalentais.

2. Jei pasirodo, kad yra sunku nustatyti sunaudoto pieno kiekį remiantis parduodamais produktais, valstybės narės gali fiksuotai nustatyti pieno kiekio ekvivalentą remiantis gamintojo laikomų melžiamų karvių skaičiumi ir vidutiniu primilžiu iš karvės bandoje.

III SKYRIUS

MOKESČIO MOKĖJIMAS

13 straipsnis

Pranešimas apie mokestį

1. Pristatymų atveju, kompetentinga institucija praneša ar patvirtina supirkėjams mokėtinas jiems mokesčio įmokas valstybės narės sprendimu perskirsčius arba neperskirsčius visą arba ►C1 dalį nepanaudoto referencinio kiekio arba tiesiogiai atitinkamiems gamintojams, arba, atskirais atvejais, supirkėjams numatant vėliau jį paskirstyti tarp atitinkamų gamintojų. ◄

2. Pardavimo tiesiogiai vartoti atveju, kompetentinga institucija informuoja gamintojus apie jų mokėtinas mokesčio įmokas valstybės narės sprendimu perskirsčius arba neperskirsčius visą nepanaudotą referencinį kiekį arba jų dalį tiesiogiai atitinkamiems gamintojams.

3. ►C1 Nepanaudoti referenciniai kiekiai tarp pristatymų ir pardavimų tiesiogiai vartoti nacionaliniu lygiu neperskirstomi. ◄

▼M2

14 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 595/2004 1 straipsnyje nurodyto pertekliaus mokesčio atveju taikomas Komisijos reglamento (EB) Nr. 1913/2006 ([1]) 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas valiutų keitimo kursą lemiantis operacinis įvykis.

▼B

15 straipsnis

Mokėjimo laikotarpiai

1. Kasmet iki ►M1 spalio ◄ 1 d. supirkėjai, o pardavimo tiesiogiai vartoti atveju — gamintojai, privalantys mokėti mokesčius, sumoka

([1]) OL L 365, 2006 12 21, p. 52.

▼B

kompetentingai institucijai sumą, kurią jie turi sumokėti pagal valstybės narės nustatytas taisykles.

2. Jei nesilaikoma šio straipsnio 1 dalyje nustatyto mokėjimo termino, kasmet prie privalomosios sumos priskaičiuojamos palūkanos, kurios sudaro trijų mėnesių orientacines normas, taikytinas kasmet ►M1 spalio ◄ 1 d., kaip nurodyta II priede, pridėjus vieną procentinę dalį.

Palūkanos sumokamos valstybei narei.

▼M1

3. Valstybės narės deklaruoja Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF) sumas, kurios susidarė taikant Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 3 straipsnį kartu pateikdamos išlaidas, kurios buvo deklaruotos kiekvienų metų lapkričio mėnesį.

Kai pagal šio reglamento 26 straipsnio 3 dalį valstybės narės pateikia atnaujintus klausimyno, minimo to straipsnio 1 dalyje, duomenis, jos deklaruoja EŽŪGF pakoreguotas sumas ir išlaidas, kurios buvo deklaruotos už mėnesį, iki kurio pateikiamas klausimynas.;

▼B

4. Jei Komisijos reglamento (EB) Nr. 296/96 ([1]) 3 straipsnio 5 dalyje minimas dokumentų rinkinys rodo, kad šio straipsnio 3 dalyje minėto termino nesilaikoma, Komisija proporcingai ►C1 nesumokėtai arba apskaičiuotai sumai mažina avansus, įtraukiamus į žemės ūkio išlaidų sąskaitą, kaip numatyta Reglamento Nr. 1788/2003 s straipsnio 2 dalyje. ◄

▼M1

16 straipsnis

Permokėto mokesčio perskirstymo kriterijai

1. Prireikus, valstybės narės, nustatydamos Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 13 straipsnio 1 dalies b punkte minimas prioritetines gamintojų kategorijas, remiasi vienu ar keliais kriterijais:

a) valstybės narės kompetentingos institucijos oficialiu pripažinimu, kad buvo neteisingai priskaičiuotas visas mokestis arba jo dalis;

b) ūkio geografine vieta, visų pirma, ar jis nepriklauso kalnų rajonams, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 ([2]) 18 straipsnyje;

c) didžiausiu galvijų tankumu ekstensyvios gyvulininkystės ūkyje;

d) dydžiu, kuriuo viršytas individualus referencinis kiekis (mažesniu kaip 5 % arba 15 000 kg, priklausomai, kuris mažesnis);

e) jeigu individualus referencinis kiekis yra mažesnis kaip 50 % nacionalinio vidutinio individualaus referencinio kiekio;

f) kitais objektyviais kriterijais, kuriuos nustato valstybė narė, pasikonsultavusi su Komisija.

2. Permokėtas mokestis baigiamas iš naujo perskirstyti ne vėliau kaip po penkiolikos mėnesių pasibaigus esamam dvylikos mėnesių laikotarpiui.

16a straipsnis

Į EŽŪGF sąskaitą nesumokamo 1 % mokesčio panaudojimas

Kai pagal Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 3 straipsnio 1 dalį į EŽŪGF sąskaitą nesumokamo 1 % mokesčio suma, kurios reikia bankroto išlaidoms padengti arba kai gamintojai galutinai negali sumokėti mokesčio,

([1]) OL L 39, 1996 2 17, p. 5.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

▼M1

valstybės narės perteklių gali panaudoti pagal to reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

▼B

17 straipsnis

Mokesčio nustatymas

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, užtikrinančių, kad mokestis būtų teisingai apskaičiuotas ir būtų taikomas gamintojams, kurie yra viršiję kiekius.

IV SKYRIUS

VALSTYBIŲ NARIŲ VYKDOMA KONTROLĖ IR SUPIRKĖJŲ BEI GAMINTOJŲ ĮSIPAREIGOJIMAI

I SKIRSNIS

KONTROLĖ

18 straipsnis

Nacionalinės kontrolės priemonės

Valstybės narės imasi visų kontrolės priemonių, užtikrinančių šio reglamento, ypač 19–22 straipsniuose nurodytų priemonių, laikymąsi.

19 straipsnis

Kontrolės planas

1. Valstybės narės, remdamosios rizikos analize, kiekvienam 12 mėnesių laikotarpiui parengia bendrąjį kontrolės planą. ►C1 Šiame kontrolės plane numatoma bent jau: ◄

a) patvirtinti plano rengimo kriterijai;

b) pasirinkti supirkėjai ir gamintojai;

c) patikrinimai vietoje, kurie turės būti atlikti per 12 mėnesių laikotarpį

d) transporto tarp gamintojų ir supirkėjų kontrolė;

e) gamintojų ar supirkėjų metinių deklaracijų kontrolė

Valstybės narės gali nuspręsti atnaujinti bendrąjį kontrolės planą parengdamos smulkesnius laikotarpių planus.

▼C1

Rengiant rizikos analizę, atsižvelgiama į aktyvių pieno sektoriaus rinkos dalyvių reprezentatyvumą, taip pat ir į produkcijos sezoniškumą paskiriant kontrolės laiką.

▼B

2. Kontrolė vykdoma iš dalies per atitinkamą 12 mėnesių laikotarpį, iš dalies praėjus šiam 12 mėnesių laikotarpiui remiantis metinėmis deklaracijomis.

3. Kontrolė laikoma užbaigta tuomet, kai parengiama kontrolės metu atliktų patikrinimų ataskaita.

Visos patikrinimų ataskaitos užbaigiamos ne vėliau kaip per 18 mėnesių pasibaigus atitinkamam 12 mėnesių laikotarpiui. ►M4 Tačiau, jei taikomi 22 straipsnio 1 dalies aa ir ba punktai, patikrinimų ataskaitos valstybėse narėse parengiamos ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo atitinkamo laikotarpio pabaigos. ◄

▼B

Tačiau kai 20 straipsnyje nurodyta kontrolė atliekama kartu su kitomis kontrolėmis, turi būti paisoma kitoms kontrolėms nustatytų terminų ir atitinkamų patikrinimo ataskaitų parengimo laikotarpių.

20 straipsnis

Patikrinimai vietoje

Patikrinimai vietoje atliekami apie juos nepranešus. Tačiau jei nepakenkiama kontrolės tikslams, gali būti nusiunčiamas išankstinis pranešimas nurodant tik būtiniausius duomenis.

Kai tikslinga, šiame reglamente numatyti patikrinimai vietoje, taip pat ir visi kiti Bendrijos taisyklėse numatyti patikrinimai, vykdomi vienu metu.

21 straipsnis

Pristatymų ir pardavimų tiesiogiai vartoti kontrolė

1. Pristatymų atveju kontrolė vykdoma ūkiuose, transportuojant pieną ir supirkėjų atžvilgiu. Bet kuriame etape valstybės narės rengia patikrinimus vietoje, kad faktiškai įsitikintų, ar įrašai ir parduodamo pieno apskaita vykdoma teisingai, ypač tikrinant:

a) ►C1 ūkius – ar gamintojo statusas yra toks, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 5 straipsnio c punkte, ir ar pristatymai atitinka gamybos pajėgumus; ◄

b) transportą — šio reglamento 24 straipsnio 4 dalyje nurodytą dokumentą, pieno kiekių ir kokybės matavimo prietaisų tikslumą, surinkimo metodo tikslumą, įskaitant ir galimus tarpinio surinkimo taškus, surinkto pieno kiekio tikslumą jį iškraunant;

c) supirkėjus — šio reglamento 8 straipsnyje nurodytos ataskaitos tikslumą, ypač sutikrinant šio reglamento 24 straipsnio 2–5 dalyse nurodytus dokumentus, taip pat ir šio reglamento 24 straipsnio 2–3 dalyse įvardytų įrašų apie atsargas ir pristatymus patikimumą įvertinus komercinius dokumentus ir kitus dokumentus, įrodančius, kaip buvo panaudotas surinktas pienas.

2. Pardavimų tiesioginiai vartoti atveju kontrolė vykdoma visų pirma:

a) ūkiuose — ar gamintojo statusas yra toks, ►C1 kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 5 straipsnio c punkte, ir ar pardavimai tiesiogiai vartoti atitinka gamybos pajėgumus; ◄

b) šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos deklaracijos tikslumą, ypač pasinaudojant šio reglamento 24 straipsnio 6 dalyje nurodytais dokumentais,

22 straipsnis

Kontrolės dažnumas

1. 2. Kaip numatyta 21 straipsnio 1 dalyje minima kontrolė turi apimti ne mažiau kaip:

▼M4

a) 2 % gamintojų per kiekvieną 12 mėnesių laikotarpį arba

aa) 1 % gamintojų tose valstybėse narėse, kuriose visas patikslintas pristatyto pieno kiekis kiekvienu iš 3 ankstesnių 12 mėnesių laikotarpių sudarė mažiau nei 95 % nacionalinės kvotos pristatomo pieno dalies; ir

▼M4

b) 40 % pieno kiekio, deklaruoto patikslinus atitinkamo laikotarpio pieno kiekį, arba

ba) 20 % pieno kiekio, deklaruoto patikslinus pieno kiekį tose valstybėse narėse, kuriose visas patikslintas pristatyto pieno kiekis kiekvienu iš 3 ankstesnių 12 mėnesių laikotarpių sudarė mažiau nei 95 % nacionalinės kvotos pristatomo pieno dalies, ir

▼B

c) tipiškas pieno transportavimo tarp pasirinktų gamintojų ir supirkėjų modelis;

Šio straipsnio c punkte numatyti transporto patikrinimai vykdomi visų pirma iškraunant produkciją pieninėse.

▼M3

2. 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta kontrolė atliekama ne mažiau kaip:

a) 5 % gamintojų; arba

b) šioms dviems gamintojų grupėms:

i) 1 % gamintojų, kurių tiesiogiai vartotojams parduodamo pieno individualus referencinis kiekis yra mažiau nei 5 000 kg ir kurių deklaruotas atitinkamu 12 mėnesių laikotarpiu tiesiogiai vartotojams parduoto pieno kiekis yra mažiau nei 5 000 kg pieno arba pieno ekvivalento;

ii) 5 % gamintojų, neatitinkančių i punkte nurodytų sąlygų.

▼B

3. Kiekvienas supirkėjas tikrinamas ne mažiau kaip kartą per penkerius metus.

2 SKIRSNIS

ĮSIPAREIGOJIMAI

23 straipsnis

Supirkėjų patvirtinimas

1. Kad supirkėjai galėtų pirkti pieną iš gamintojų ir vykdyti veiklą valstybės narės teritorijoje, juos turi patvirtinti ta valstybė narė.

2. Nepažeidžiant griežtesnių valstybių narių nustatytų taisyklių, supirkėjai patvirtinami tik tada, kai jie:

a) pateikia įrodymus, jog atitinka tos valstybės narės nacionalinėmis taisyklėmis reglamentuotą prekiautojo statusą;

b) toje valstybėje narėje turi patalpas, kuriose kompetentinga institucija gali susipažinti su įrašais apie atsargas, registrais ir kitais 24 straipsnio 2 dalyje nurodytais dokumentais;

c) įsipareigoja nuolat atnaujinti minėtus įrašus, registrus ir kitus 24 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus;

d) įsipareigoja ne mažiau kaip kartą per metus kompetentingai institucijai perduoti 8 straipsnio 2 dalyje minėtas ataskaitas bei deklaracijas.

3. Neprieštaraujant valstybių narių jau nustatytoms baudoms, patvirtintas supirkėjo statusas panaikinamas, jei nebesilaikoma 2 straipsnio a ir b punktuose nustatytų sąlygų.

Kai nustatoma, kad supirkėjo perduota ataskaita arba deklaracija yra neteisinga, ar supirkėjas nesilaiko 2 straipsnio c punkte nurodyto įpareigojimo ar pakartotinai nesilaiko kitų Reglamentu (EB) Nr. 1788/2003, šiuo reglamentu arba atitinkamomis nacionalinėmis taisyklėmis jam nustatytų įpareigojimų, valstybė narė panaikina patvirtinimą arba reika-

▼B

lauja, kad supirkėjas sumokėtų sumą, proporcingą su pažeidimu susijusiam pieno kiekiui ir pažeidimo mastui.

4. Jei išsamių vėlesnių patikrinimų rezultatai yra patenkinami, supirkėjo prašymu, bet ne anksčiau kaip po šešių mėnesių, patvirtinimas jam gali būti grąžintas.

Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos nuobaudos netaikomos, jei valstybė narė pripažįsta *force majeure* atvejį arba nustato, kad pažeidimas buvo padarytas netyčia ar dėl neatsargumo, arba jei pažeidimas neturi didelio poveikio galiojančiai tvarkai arba patikrinimų veiksmingumui.

24 straipsnis

Supirkėjų ir gamintojų įsipareigojimai

1. Gamintojai privalo užtikrinti, jog jų pienas būtų pristatomas patvirtintiems pirkėjams. Jei pienas pristatomas nepatvirtintiems pirkėjams, valstybės narės gali taikyti nuobaudas.

2. ►C1 Ne mažiau kaip trejus metus nuo metų, kuriais dokumentai buvo sudaryti, pabaigos supirkėjai saugo ir leidžia kompetentingai institucijai susipažinti ◄ su 12 mėnesių įrašais apie atsargas, nurodant kiekvieno gamintojo pavardę ir adresą, 8 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, kuri pristatytiems kiekiams įvedama kas mėnesį ar kas keturias savaites, o kiti duomenys — kartu su verslo dokumentais, informacijos perdavimu ir kita informacija, nurodyta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 4045/89 ([1]) ir leidžiančia patikrinti tokius įrašus apie atsargas.

3. ►C1 Supirkėjai atsako už viso jiems pristatyto pieno apskaitą; tam jie saugo supirkėjų ir pieno apdorojimo arba perdirbimo įmonių, tiekiančių jiems pieną, sąrašą ir užregistruotus kas mėnesį kiekvieno tiekėjo pristatytus kiekius ne mažiau kaip trejus metus nuo tų metų, kuriais šie dokumentai buvo sudaryti, pabaigos, kad pateiktų kompetentingai institucijai. ◄

4. Ūkiuose surenkant pieną kartu turi būti pateiktas dokumentas apie pristatymą. Be to, supirkėjai registruoja kiekvieną atskirai pristatytą siuntą ir saugo šį įrašą ne mažiau kaip trejus metus nuo tų metų, kada jis buvo padarytas, pabaigos.

5. Ne mažiau kaip trejus metus nuo tų metų, kuriais buvo sudaryti dokumentai, savo produkciją pristatantys gamintojai saugo ir leidžia valstybės narės kompetentingai institucijai susipažinti su dokumentais apie supirkėjams pristatytus pieno kiekius. Atitinkamas gamintojas taip pat leidžia kompetentingai institucijai susipažinti su ūkiuose laikomų pieninių galvijų registrais, kaip reikalauja Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 7 straipsnis ([2]).

6. ►M1 Ne mažiau kaip trejus metus nuo tų metų, kuriais buvo sudaryti dokumentai, savo produkciją parduodantys tiesiogiai vartoti gamintojai saugo ir leidžia valstybės narės kompetentingai institucijai susipažinti su 12 mėnesių įrašais apie atsargas, nurodant išsamią informaciją, išskaidytą pagal mėnesius ir atskirus produktus, apie visus parduotus arba perduotus pieno arba pieno produktų kiekius.

Gamintojai, kurių individualus pardavimo tiesiogiai vartoti referencinis kiekis yra 5 000 kg arba didesnis, taip pat saugo įrašus apie pagamintą, bet neparduotą ar neperleistą pieno arba pieno produktų kiekį.

Valstybės narės gali nustatyti išsamesnes taisykles. ◄

Jie taip pat leidžia kompetentingai institucijai susipažinti su ūkiuose laikomų pieninių galvijų registrais, kaip reikalauja Europos Parlamento

([1]) OL L 388, 1989 12 30, p. 18.
([2]) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

▼B

ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 7 straipsnis, bei papildomus dokumentus, kurie leidžia patikrinti įrašus apie atsargas.

V SKYRIUS

INFORMACIJOS PERDAVIMAS

25 straipsnis

Pranešimai, susiję su paskirstymu tarp pristatymų ir pardavimų tiesiogiai vartoti

1. Iki 2004 m. liepos 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie paskirtymus tarp pristatymų ir pardavimų tiesiogiai vartoti individualių referencinių kiekių pritaikius Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 6 straipsnio 1 dalį, kurie, jei reikalinga, pakeičiami kaip nurodyta šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje.

▼M4

2. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 69 straipsnio 2 dalies a punktą valstybės narės kasmet iki vasario 1 d. praneša Komisijai:

a) kiekius, kurie atskirų gamintojų prašymu buvo galutinai perskaičiuoti ir priskirti individualiai pristatomo pieno kvotai arba individualiai tiesiogiai parduodamo pieno kvotai;

b) duomenis apie nacionaliniam rezervui pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 71 straipsnio 2 dalį priskirtos kvotos paskirstymo į pristatomo pieno kvotą ir tiesiogiai parduodamo pieno kvotą, taikomą nuo atitinkamo 12 mėnesių laikotarpio balandžio 1 d.

▼B

26 straipsnis

Klausimynas

1. Kiekvienais metais iki rugsėjo 1 d. valstybės narės perduoda Komisijai tinkamai užpildytą I priede pateiktą klausimyną, kaip reikalaujama Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 8 straipsnio 2 dalies b punkte.

Portugalija užpildo klausimyną pateikdama papildomą informaciją, kad būtų išskirtas mokesčio apskaičiavimas kontinentinėje dalyje ir Azorų salose, kaip numatyta Tarybos reglamente (EB) Nr. 1453/2001 ([1]).

2. Jei nesilaikoma šio straipsnio 1 dalies reikalavimų, Komisija, vadovaudamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 2040/2000 ([2]) 14 straipsnio nuostatomis, iš avansų, įtraukiamų į valstybių narių žemės ūkio išlaidų sąskaitas, išskaičiuoja fiksuoto dydžio sumą. Ši suma sudaro tam tikrą procentinę dalį mokesčio, mokamo už teoriškai viršytą bendrą referencinį kiekį, ir yra skaičiuojama taip:

a) jei klausimynas nepateikiamas iki rugsėjo 1 d. arba jei nėra pagrindinių mokesčio skaičiavimo duomenų, už kiekvieną uždelstą savaitę mokama 0,005 % teoriškai viršyto kiekio;

b) jei pagal šio straipsnio 3 dalį pateiktus perskaičiavimus nurodyta pristatytų arba tiesiogiai vartoti parduotų kiekių suma nuo pirminiame atsakyme į klausimyną nurodytų kiekių skiriasi daugiau nei 10 %, ►C1 procentinė dalis yra 0,05 % teoriškai viršytos bendro kiekio. ◄

3. Jei informacija, kurios reikalaujama klausimyne, pakinta, ypač atlikus 18–21 straipsniuose numatytus patikrinimus, kasmet šalis narė iki gruodžio 1 d., kovo 1 d., birželio 1 d. ir rugsėjo 1 d. Komisijai perduoda atnaujintus klausimyno duomenis.

([1]) OL L 198, 2001 7 21, p. 26.
([2]) OL L 244, 2000 9 29, p. 27.

▼B

27 straipsnis

Kita perduodama informacija

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurios buvo priimtos taikant Reglamentą (EB) Nr. 1788/2003 ir šį reglamentą ir visas jų pataisas ir papildymus per vieną mėnesį nuo jų priėmimo. Jei priemonės priimamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 16, 17 arba 18 straipsnius arba pagal šio reglamento 7 straipsnį, prie pranešimo pridedamas paaiškinimas apie priimtas priemones ir jų paskirtį.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie metodą(-us), kurie naudojami šiame reglamente, siekiant nustatyti masę arba, kai reikia išreikšti tūrį mase, pagrįsti koeficientų pasirinkimą ir tikslias aplinkybes, kada jie taikomi, kartu nurodant ir visus tolimesnius jų pakeitimus ir papildymus.

3. Iki 2004 m. rugsėjo 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai trumpą ataskaitą apie savo nacionalinių referencinių kiekių administravimo sistemą, o jei ši sistema pasikeičia — iki kiekvienų kitų metų rugsėjo 1 d. atnaujintą ataskaitą.

Ataskaitoje pateikiamas dabartinės padėties aprašymas, ypač priemonių, priimtų laikinai ►C1 perduodant referencinius kiekius, perduodant su žeme, taikant kitas specialias perdavimo priemones, informacija apie perskirstytų neišnaudotų kiekių panaudojimą ir pasinaudojimą nacionaliniu rezervu. ◄

▼M4

4. Valstybės narės kasmet iki spalio 1 d. pateikia Komisijai kvotų panaudojimo ir mokesčių mokėjimo 12 mėnesių laikotarpiu, kuris baigiasi tų pačių kalendorinių metų kovo 31 d., ataskaitą. Ataskaitoje pateikiama informacija apie neišnaudotos kvotos perskirstymą, įskaitant gamintojų, kuriems perskirstyta kvota, skaičių ir kvotų skyrimo pagrindą. Jei tinka, ataskaitoje nurodomas gamintojų, kurie mokėjo pertekliaus mokestį, skaičius ir atvejų, kai nustatyta, kad pertekliaus mokesčio surinkti neįmanoma dėl visiško gamintojų nemokumo arba bankroto, skaičius, jei tokių atvejų buvo. Valstybės narės atnaujintą ataskaitą Komisijai pateikia iki gruodžio 1 d., kad į ją būtų įtraukta susijusi naujausia informacija. Kiekvienoje paskesnėje ataskaitoje pateikiama atnaujinta informacija apie pertekliaus mokesčio, kuris, kaip nurodyta ankstesnėje ataskaitoje, dar nesumokėtas, mokėjimą.

▼B

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis

Panaikinimas

Šiuo reglamentu Reglamentas (EB) Nr. 1392/2001 panaikinamas.

Tačiau jis ir toliau taikomas 2003/2004 metų laikotarpiui, o kai būtina, ir ankstesniems laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai kitaip numatyta Tarybos reglamente (EB) Nr. 1788/2003.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir suprantamos taip, kaip nurodyta III priede pateiktoje koreliacijos lentelėje.

29 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼B

Jis taikomas nuo 2004 m. balandžio 1 dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Metinis klausimynas apie priemonių dėl mokesčio pieno sektoriuje, įvesto Reglamentu (EB) Nr. 1788/2003, taikymą

TAIKYMO LAIKOTARPIS: VALSTYBĖ NARĖ:

1. **Pristatymai**

1.1. Patvirtintų supirkėjų skaičius:

iš jų supirkėjų grupės:

1.2. ►(1) Individualių referencinių pristatymams skirtų kiekių, prieš taikant 1.4 punkte nurodytus kiekius, suma (kilogramais): ◄

1.3. ►(2) Pieną pristačiusių gamintojų skaičius:

iš jų gamintojai, turintys ir pardavimų tiesiogiai vartoti referencinius kiekius: ◄

1.4. ►(3) Referencinių kiekių laikinų pakeitimų, dėl kurių kreipiamasi pagal Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 6 straipsnio 2 dalį, skaičius:

– pristatymų kvotų pakeitimas į tiesioginius pardavimus ir atitinkami kiekiai (kilogramais):

– tiesioginių pardavimų kvotų pakeitimas į pristatymus ir atitinkami kiekiai (kilogramais): ◄

1.5. ►(4) Vidutinis referencinis riebumas (*): ◄

1.6. Pristatyto pieno kiekis (kilogramais):

1.7. Vidutinis faktinis pristatyto pieno riebumas (g/kg):

►(5) 1.8. Pristatymų patikslinimas pagal referencinį riebumą (kilogramais):

a) pristatyto pieno kiekis, kuris turi būti didinamas (kilogramais);

b) visas padidintas pristatyto pieno kiekis (kilogramais);

c) pristatyto pieno kiekis, kuris turi būti mažinamas (kilogramais);

d) visas sumažintas pristatyto pieno kiekis (kilogramais) ◄

1.9. ►(6) Iki kovo 31 d. užregistruotų referencinių kiekių laikinų perdavimų skaičius ir atitinkami kiekiai (kilogramais): ◄

1.10. ►(7) Nepanaudoti referenciniai kiekiai prieš galimą pakartotiną paskirstymą (kilogramais): ◄

1.11. Gamintojų, kuriems taikomos Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 13 straipsnio 1 dalies nuostatos, skaičius:

– perskirstytos sumos (nacionaline valiuta):

– sumos, paskirtos Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 18 straipsnio 1 dalies a punkte numatytoms priemonėms finansuoti (nacionaline valiuta):

2. **Tiesioginiai pardavimai**

2.1. ►(8) Individualių referencinių kiekių, skirtų pardavimui tiesiogiai vartoti, prieš taikant 1.4 punkte nurodytus kiekius, suma (kilogramais): ◄

2.2. Gamintojų skaičius:

2.3. Tiesiogiai parduoto pieno ir pieno ekvivalento kiekiai (kilogramais):

iš jų pieno produktai, išreikšti pieno ekvivalentu (kilogramais):

iš jų:

– grietinėlė ir sviestas:

– sūris:

– jogurtas:

– kiti:

(*) Svertinis individualios kvotos riebumo vidurkis, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 9 straipsnio 5 dalyje.

►(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) C1

►(9) M4

▼B

2.4. ►(1) Nepanaudoti referenciniai kiekiai prieš galimą pakartotiną paskirstymą (kilogramais):◄

2.5. Gamintojų, kuriems taikomos Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 18 straipsnio 1 dalies nuostatos, skaičius (nacionalinė valiuta):

– perskirstytos sumos (nacionaline valiuta):

– sumos, paskirtos Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 13 straipsnio 1 dalies a punkte numatytoms priemonėms finansuoti

►(1) C1

▼B

II PRIEDAS

15 straipsnio 2 dalyje minimos bazinės palūkanų normos

— euro zonos valstybėms narėms:

Siūloma tarpbankinė palūkanų norma už eurus (Euribor)

— Danijai:

Kopenhagos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Cibor)

— Švedijai:

Stokholmo siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Stibor)

— Jungtinei Karalystei:

Londono siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Libor)

— Kiprui

Nikozijos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Nibor)

— Čekijai

Prahos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Pribor)

— Estijai

Talino siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Talibor)

— Vengrijai

Budapešto siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Bubor)

— Lietuvai

Vilniaus siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Vilibor)

— Latvijai

Rygos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Rigibor)

— Maltai

Maltos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Mibor)

— Lenkijai

Varšuvos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Wibor)

— Slovėnijai

Slovėnijos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Sitibor)

— Slovakijai

Bratislavos siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Bribor)

▼B

III PRIEDAS

Koreliacinė lentelė

Šio reglamento	Reglamento (EB) Nr. 1392/2001
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	—
3 straipsnis	—
4 straipsnis	—
5 straipsnis	—
6 straipsnis	2 straipsnio 1 ir 2 dalys
7 straipsnis	3 straipsnis
8 straipsnis	5 straipsnis
9 straipsnis	4 straipsnis
10 straipsnis	—
11 straipsnis	6 straipsnis
12 straipsnis	2 straipsnio 3 dalis
13 straipsnis	7 straipsnis
14 straipsnis	—
15 straipsnis	8 straipsnis
16 straipsnis	9 straipsnis
17 straipsnis	11 straipsnio 1 dalis
18 straipsnis	—
19 straipsnio 1 dalis 19 straipsnio 2 dalis 19 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 1 dalis — 12 straipsnio 2 dalis
20 straipsnis	—
21 straipsnio 1 ir 2 dalys	11 straipsnio 3 dalis
22 straipsnis	12 straipsnio 2 dalis
23 straipsnis	13 straipsnis
24 straipsnis	14 straipsnis
25 straipsnis	15 straipsnio 1 dalies c punktas
26 straipsnis	15 straipsnio 1 dalies e punktas, 2 ir 3 dalys
27 straipsnis	15 straipsnio 1 dalies a, b, d ir f punktai
28 straipsnis	16 straipsnis
29 straipsnis	17 straipsnis
I priedas: metinė anketa	I priedas
II priedas: referencinės palūkanų normos	II priedas
III priedas: koreliacinė lentelė	III priedas